

Dictamen núm. 12/2003, del Consell Econòmic i Social, relatiu al Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament que regula l'exigència de coneixements de llengua catalana en els procediments selectius d'accés a la funció pública i per a l'ocupació de llocs de treball que es convoquin en l'àmbit de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears

Dictamen núm. 12/2003 del Consell Econòmic i Social, sobre el Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament que regula l'exigència dels coneixements de llengua catalana en els procediments selectius d'accés a la funció pública i per a l'ocupació de llocs de treball que es convoquin en l'àmbit de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears

Atès el que disposa l'article 2, núm. 1, lletra a), incís primer de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears i l'article 4, lletra a), incís primer del Decret 128/2001, de 9 de novembre, pel qual se n'aprova el Reglament d'organització i funcionament, el Consell Econòmic i Social emet el següent

DICTAMEN

I. Antecedents

Primer. El dia 25 de juliol de 2003, es comunica electrònicament al CES la sol·licitud de dictamen de la Conselleria d'Interior respecte del Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament que regula l'exigència dels coneixements de llengua catalana en els procediments selectius d'accés a la funció pública i per a l'ocupació de llocs de treball que es convoquin a l'àmbit de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears. S'acompanyen els documents que formen l'expedient.

El mateix dia s'acorda per la Presidència del Consell, l'aplicació del procediment especial abreujat previst en la Norma de funcionament intern

aprovada pel Ple extraordinari del CES del 20 de novembre de 2001 i ho comunica a tots els consellers.

El 30 de juliol de 2003, es registra en el Consell la sol·licitud i expedient, en format ordinari, tramès pel conducte de la Conselleria de Treball i Formació.

L'aplicació del procediment abreujat es justifica per la petició d'aplicació del procediment d'urgència que fa la Conselleria d'Interior "...sol·licito que n'emeti l'informe preceptiu amb caràcter d'urgència, atès que es preveu l'imminent convocatòria de processos de provisió de llocs de treball d'aquesta administració, que actualment es troben vacants, i la realització dels quals és urgent, degut a l'excés de feina que es viu a les diferents conselleries...", també pels antecedents que suposen els dictàmens emesos en la matèria que afecta els requisits d'exercici d'una activitat professional o laboral i quant a les condicions d'accés i promoció en l'àmbit de l'Administració pública (1/2002, 3/2002, 4/2002, 5/2002, 10/2002, 11/2002, 24/2002, 7/2003 i 10/2003) i per raons d'eficàcia i economia processal, atès que els òrgans d'aquest Consell no es reuneixen fins a la segona quinzena del mes de setembre.

Segon. La sol·licitud de dictamen incorpora la documentació corresponent a l'expedient de la norma:

- Resolució del conseller d'Interior del Govern de les Illes Balears, per la qual s'ordena iniciar l'expedient per a l'elaboració del Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament que regula l'exigència de coneixements de llengua catalana en els procediments selectius d'accés a la funció pública i per l'ocupació de llocs de treball que es convoquin en l'àmbit de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.
- Avantprojecte de decret pel qual s'aprova el Reglament que regula l'exigència de coneixements de llengua catalana en els procediments

selectius d'accés a la funció pública i per l'ocupació de llocs de treball que es convoquin en l'àmbit de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears. (1r i 2n. esborrany de Decret).

- Memòria justificativa de l'Avantprojecte de decret, i la taula de normes afectades i de la normativa vigent.
- Estudi econòmic sobre l'aplicació de l'Avantprojecte de decret.
- Certificació del secretari de la Mesa de Negociació de la CAIB, i Acta pendent d'aprovació de la sessió de 24 de juliol de 2003.
- Certificació del secretari de la Comissió Superior de Personal de la CAIB, i Acta pendent d'aprovació de la sessió de 24 de juliol de 2003.
- Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament que regula l'exigència de coneixements de llengua catalana en els procediments selectius d'accés a la funció pública i per a l'ocupació de llocs de treball que es convoquin en l'àmbit de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears. (3r esborrany de Decret).

Tercer. Seguint el procediment establert, la Comissió Permanent aprova el Dictamen en sessió extraordinària el dia 31 de juliol de 2003. Pel representant de l'organització sindical CCOO, es presenta vot particular el qual acompanya el text del Dictamen.

II. Contingut del Projecte de decret

El Projecte de decret té un preàmbul i 9 articles estructurats en 6 capítols. Igualment consta de 6 disposicions addicionals, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

Aquest Projecte de decret substituirà, per derogació, el Decret 25/2001, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament que regula l'exigència de coneixements de llengua catalana en els procediments selectius d'accés a la funció pública de l'Administració del Govern de les Illes Balears (BOIB núm. 23, de 22 de febrer de 2001).

En el preàmbul, s'exposa el marc estatutari i normatiu del Projecte i es fa al·lusió al criteri d'oportunitat que justifica la norma "L'experiència de funcionament de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, d'aquests anys ha demostrat la necessitat de fer una modificació de la normativa reguladora de l'exigència de coneixements de llengua catalana en els procediments selectius d'accés a la seva funció pública i en els processos de provisió de llocs de treball i concursos de trasllat."

El capítol I està format per l'article 1, què regula l'àmbit d'aplicació de la norma, el qual abraça els procediments selectius per a l'accés als diferents cossos i escales de funcionaris i als llocs de treball de personal laboral i, a més, els processos de provisió que es convoquin en l'àmbit de l'administració autonòmica.

El capítol II inclou l'article 2 i regula els "Coneixements exigibles per a l'ingrés en els grups, cossos i/o escales de funcionaris".

El capítol III, format per l'article 3, està dedicat als "Coneixements exigibles per a l'ingrés en les categories professionals de naturalesa laboral".

El capítol IV, integrat per l'article 4, regula els "Coneixements exigibles per a l'ocupació dels llocs de treball de funcionaris", és a dir, regula els requisits quant a la llengua per a la provisió de llocs.

El capítol V, format pels articles 5 i 6, determina els "Coneixements exigibles per a l'ocupació dels llocs de treball de naturalesa laboral".

Finalment el capítol VI, integrat pels articles 7, 8 i 9, estableix el règim per a l'"Acreditació de coneixements de la llengua catalana i prova específica".

III. Observacions generals

I. A la *Memòria del CES sobre l'economia, el treball i la societat de les Illes Balears 2001*, s'afirma en l'apartat dedicat al "Marc sobre l'ús social de la llengua" (pàgines 737 i següents. Llibre II):

"La valoració de quina és actualment la situació de l'ús del català a les Illes Balears, en els diversos àmbits de la vida social, requereix de manera prèvia un pronunciament sobre el marc normatiu i institucional que el condiciona."

"La recuperació de l'ús del català —particularment a partir de la restauració de la democràcia— i la seva normalització progressiva —impulsada especialment amb l'autogovern— es fonamenten en un marc normatiu sòlid, integrat bàsicament per la Constitució, l'Estatut d'autonomia i la Llei de normalització lingüística (a més d'alguns instruments internacionals, com la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries), en el qual s'edifiquen dos conceptes fonamentals: el de cooficialitat lingüística i el de normalització lingüística."

“El primer permet una tendència en l'equiparació entre la llengua pròpia de les Illes Balears (el català) i la llengua oficial de l'Estat (el castellà), i fa possible, com a regla general, el dret d'elecció lingüística i l'ús vàlid i eficaç de cada un dels idiomes oficials per si sols. El segon dels conceptes enunciats, el de normalització, s'ha d'entendre com a objectiu prescriptiu de les polítiques públiques i, en conseqüència, com a element causal de les accions encaminades a recuperar, impulsar, estimular i afavorir l'ús del català com a llengua pròpia i cooficial.”

“En els darrers quinze anys, el desplegament dels dos conceptes esmentats s'ha manifestat principalment en l'articulació d'un corpus normatiu certament dens, en el disseny de determinades estructures administratives i en la posada en marxa de polítiques normalitzadores de caràcter sectorial.”

“En efecte, els principis de cooficialitat i de normalització s'han projectat intensament en un conjunt de disposicions legals i reglamentàries, dictades per les institucions balears especialment després de la Llei de normalització lingüística de 1986. Particularment destacables són les regulacions corresponents a determinats àmbits de competència de la comunitat autònoma: institucions i administracions públiques, ensenyament, comerç i protecció dels consumidors. En altres sectors, en els quals tampoc no és dubtosa la suficiència competencial, la intensitat de regulació és menor, com és el cas de les indústries culturals o el dels mitjans de comunicació, camps dedicats avui pràcticament a les polítiques de foment. Així mateix, hi ha altres sectors en els quals l'acció normalitzadora de les instàncies autonòmiques tampoc no presenta avui un grau de desenvolupament notable, com ara el de les activitats socioeconòmiques.”

“En matèria d'organització administrativa, i especialment en l'àmbit de l'Administració autonòmica, els trets més remarcables són els següents: a) La política lingüística s'han inclòs en el radi d'acció de la Conselleria

competent en matèria d'educació i cultura; b) L'òrgan competent té rang de direcció general; c) S'han creat diversos òrgans col·legiats per poder afavorir la participació dels ciutadans, de les administracions de les Illes Balears i de determinats organismes associatius en la definició de les línies d'actuació pública en el camp de la normalització.”

“La dotació pressupostària d'aquestes estructures s'ha incrementant en els darrers anys. La Direcció General de Política Lingüística ha duplicat la seva assignació pressupostària en els darrers exercicis.”

“Paral·lelament, les administracions insulars i municipals han millorat els esforços econòmics, materials i humans en aquesta matèria, gràcies en part a la cooperació amb l'Administració de la comunitat autònoma.”

“El balanç actual de l'aplicació de les polítiques públiques en els sectors més importants de la vida social presenta resultats desiguals.”

“ADMINISTRACIÓ PÚBLICA”

“El món institucional, i en general el de les administracions públiques, ha fet del català la seva llengua pròpia i, per tant, aquesta és la que s'usa ordinàriament i preferentment. Aquesta conclusió també s'observa en el camp de les relacions amb els ciutadans, en el qual el grau de respecte als drets lingüístics és elevat.”

“Digna d'esment és l'evolució de la política de funció pública, que en els darrers temps s'ha caracteritzat per una aposta clara per la capacitació lingüística dels funcionaris i de la resta del personal al servei de les administracions públiques.”

“Cal constatar que l'Administració perifèrica de l'Estat a les Illes Balears és encara un àmbit escassament permeable a les mesures normalitzadores.”

“Hi ha, però, algunes zones d'ombra que requereixen una atenció més decidida si es volen aconseguir els objectius normalitzadors. En aquest sentit, s'han de subratllar les mancances que s'observen en el funcionament de l'Administració de Justícia, àmbit material en el qual les instàncies autonòmiques no han rebut encara el traspàs corresponent de funcions i serveis. Aquesta circumstància impedeix actuacions més decidides i eficaces.”

“Paral·lelament, l'ús del català en les professions jurídiques presenta resultats igualment poc satisfactoris, tant des del punt de vista del funcionament de les seves corporacions representatives com de la pràctica professional, tot i que recentment s'apunten alguns signes de canvi dignes d'atenció.”

Així doncs en aquest document que acabam de reproduir queda fixada l'opinió general del Consell quant a la matèria consultada. Entenent que, en compliment del marc normatiu regulador de la llengua, s'han de garantir els dos principis que raonablement no han de ser oblidats: la cooficialitat i la normalització.

II. En el plànol legislatiu, atenent la cita que es fa en el punt III del preàmbul, ens hem de fer ressò de la Llei 3/2003, de règim jurídic de l'Administració de la comunitat autònoma.

La nova llei general per a l'Administració autonòmica, tracta dins el títol V (L'activitat administrativa), el capítol I (La llengua), que apareix integrat per dos articles: el 43, sobre l'ús del català en l'actuació administrativa, i el 44, que versa sobre l'ús d'aquesta llengua en els procediments administratius.

Ambdós preceptes, que s'inspiren, respectivament, en els articles 9 i 10 de la Llei catalana de política lingüística (1998), posen de manifest, d'entrada, una triple virtualitat. Primerament, fan palesa la vinculació natural entre el règim de funcionament de l'Administració i l'existència d'un *statuts* lingüístic de cooficialitat que deriva de la Constitució i l'Estatut d'autonomia. En segon lloc, amb aquestes mesures, i particularment amb l'article 44, es deroga l'article 10 de la Llei de normalització lingüística (1986), que en matèria de procediments administratius oferia regles que havien quedat obsoletes. Finalment, aquests articles són aplicables al conjunt de les administracions públiques de les Illes Balears, incloses les corporacions de dret públic i els concessionaris de serveis públics, tal com estableix la disposició addicional cinquena del mateix text legal.

Els preceptes en qüestió, en consonància amb la idea que el català és la llengua pròpia de l'Administració autonòmica i que, per tant, s'ha d'usar amb normalitat en tot tipus d'actuacions i procediments, consagren un principi d'actuació preferentment en català dels seus òrgans i de les entitats instrumentals que en depenen, que es complementa amb una salvaguarda dels drets lingüístics dels ciutadans.

Així, a l'apartat 1 de l'article 43 es disposa que *“L'Administració de la comunitat autònoma i les entitats que integren l'administració instrumental han d'emprar el català en les seves actuacions internes i en la relació entre elles. També l'han d'emprar normalment en les comunicacions i les notificacions adreçades a persones físiques o jurídiques residents en l'àmbit lingüístic català, sense perjudici del dret de les persones interessades a rebre-les en castellà, si ho demanen”*. Per la seva banda, el primer apartat de l'article 44 prescriu que *“En els procediments administratius tramitats per l'Administració de la comunitat autònoma i les entitats que integren l'administració instrumental s'ha d'emprar el català, sense perjudici del dret de les persones interessades a presentar escrits i documents, a fer*

manifestacions i, si ho sol·liciten, a rebre notificacions en castellà". Finalment, a l'apartat segon d'aquest mateix article 44, es llegeix el següent: "L'Administració ha de lliurar a les persones interessades que ho sol·licitin en cada cas, en la llengua oficial demanada, un testimoniatge traduït de les actuacions o de la documentació que els afecta. La sol·licitud de traducció no pot comportar cap perjudici o despesa a la persona sol·licitant, ni retards en el procediment ni la suspensió de la tramitació o dels terminis establerts".

Per acabar d'arrodonir l'anàlisi normativa fem referència a l'Administració perifèrica de l'Estat, i cal destacar dues dades normatives que s'haurien de tenir en compte. D'una banda, l'article 36 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, precepte en el qual es permet que la llengua catalana, en alguns casos, sigui la llengua de la tramitació dels procediments o la llengua de relació Administració i administrats.

De l'altra, l'Ordre ministerial de 20 de juliol de 1990, "*por la que se dictan normas para la provisión de determinados puestos de trabajo de funcionarios en la Administración Periférica del Estado, en relación con el conocimiento de las lenguas propias de las Comunidades Autónomas*". Aquesta disposició preveia tot un seguit d'actuacions perquè els ciutadans poguessin ser atesos en la seva llengua a l'Administració perifèrica, i, entre elles, les següents:

- Fixar com a mèrit el coneixement de la llengua catalana en la provisió, pel sistema de concurs, dels llocs de treball que tenguin relació directa amb informació al públic, recepció i registre de documents, activitats de gestió amb significat grau de proximitat amb el públic i de freqüència en la seva relació, i activitats per a les quals el coneixement de la llengua constitueixi un factor rellevant.

- Programar i desplegar cursos necessaris per a l'ensenyament del català amb prioritat per als funcionaris que ocuparan els llocs de treball descrits a l'apart anterior.
- Emetre un informe anual sobre el grau d'implantació en l'Administració perifèrica del català.
- Vincular els departaments ministerials a iniciativa de les delegacions del Govern, per tal que determinin en funció del seu contingut els llocs de treball en què resulti preceptiu el coneixement del català, capacitat que incorporaran com a requisit en les relacions de llocs de treball.

L'Ordre de 20 de juliol de 1990 ha tengut un desplegament bastant efectiu, ja que, prèvia formalització d'un conveni subscrit entre l'organisme estatal Institut Nacional d'Administració Pública (INAP) i l'Institut Balear d'Administració Pública de la Conselleria d'Interior (IBAP), s'han impartit cursos de català. Així mateix, entre els anys 1994 i 2002 s'han emès els informes sobre el grau d'implantació del català i s'ha fixat com a mèrit un coneixement del català en els casos que la pròpia norma preveia. El que, encara avui, segueix pendent de realització és fixar els llocs de treball en els quals ha de ser preceptiu el coneixement del català com a requisit.

L'aplicació de l'article 36 de la Llei de procediment no ha tengut, en canvi, tanta virtualitat, ja que, a la pràctica, en l'àmbit al qual ens referim la llengua catalana no és la llengua dels procediments, ni tampoc la llengua de relació escrita Administració-administrat.

D'aquest examen normatiu se'n deriva igualment la conclusió que hem avançat a l'anterior observació general: cooficialitat de la llengua catalana i castellana i normalització en l'ús de la llengua catalana; principis que afecten

no només a l'Administració autonòmica, sinó també a l'Administració de l'Estat a les comunitats autònomes.

IV. Observacions particulars

I. La primera qüestió que s'ha de determinar és l'àmbit en el qual es despleguen aquestes observacions particulars. Efectivament, el Projecte examinat, com s'ha dit, suposa quan sigui norma vigent, la derogació del Decret 25/2001, de 16 de febrer, però no incorpora la desaparició de l'objecte normatiu. Això significa que hi ha una identitat reguladora entre les dues normes i una similitud molt gran entre els seus textos. És més, la redacció dels preceptes és pràcticament igual en tots els articles i es canvia la solució normativa adoptada. Atesa aquesta circumstància centrarem l'anàlisi en les diferències que hem pogut veure.

Aquestes diferències se centren:

- a) En l'ampliació de l'àmbit d'aplicació respecte del Decret 25/2001, incloent a banda de la selecció també la provisió de llocs de treball. Aquí observam que en algunes ocasions (article 1, paràgraf primer) es parla de "provisió de llocs de treball" i, en altres ocasions (articles 4 i 5) es parla d'"ocupació de llocs de treball". La regulació homogènia de la qüestió sembla una bona solució, tot i que afecta el "to general" del Projecte donant una sensació de repetició de les disposicions. Aquesta impressió encara és més intensa si partim del punt que es regula el personal funcionari de cossos generals i el personal funcionari de cossos especials i, també, el personal laboral.
- b) En els coneixements exigibles per a l'ingrés i provisió de llocs de treball en l'Administració autonòmica. A partir de la norma comentada –en

determinats casos– són inferiors als que eren exigits pel Decret 25/2001. Aquesta mesura obeeix a un criteri d'oportunitat, reflectit en el preàmbul de la norma. Aquest CES, a banda de les observacions que en general s'han fet, vol plantejar al Govern la necessitat que els dos principis de cooficialitat i normalització es vegin ben reflectits en l'actuació administrativa i que la mesura que es pren col·labori a la seva efectivitat. Especialment si atenem al manteniment d'uns coneixements adients de la llengua catalana, dinamitzant el que preveu la disposició addicional cinquena del propi Projecte: “L'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, a través de l'Institut Balear d'Administració Pública, promourà la realització de cursos que permetin a tots els seus empleats l'assoliment de tots els nivells de coneixement de català.” En altres paraules, l'exigència d'un nivell menor de coneixements de català, tant per ingressar com per ocupar llocs dins de l'administració, no ha de suposar una “desincentivació” en l'estudi, el coneixement i la preparació en la matèria de la llengua catalana, dels funcionaris i empleats públics. I per això, la previsió feta en la disposició addicional segona quant a la consideració de mèrit de la possessió i/o acreditació d'un nivell de coneixements superiors als exigibles, hauria de fer-se efectiva i s'hauria de “recompensar” en els processos de selecció i de provisió.

- c) Hi ha un seguit de mesures que afecten exclusivament la provisió de llocs i no l'ingrés de personal funcionari i/o laboral.

La primera d'elles està inclosa en la disposició addicional primera la qual preveu l'exempció de l'acreditació dels nivells de llengua –exigits amb caràcter general– als funcionaris de carrera o laborals fixos que en la data de finalització del termini de presentació de sol·licituds de les respectives convocatòries tinguin 50 anys. Aquesta norma, amb independència del superior criteri jurídic del Consell Consultiu, podria suposar una mesura de discriminació positiva envers el col·lectiu afectat

que, en tot cas, s'ha de justificar per tal de no lesionar el principi d'igualtat, mèrit i capacitat que garanteixen l'article 103.3 de la Constitució Espanyola i article 45 de la Llei 2/1989, que tot i referits a la selecció han d'inspirar qualsevol procés d'accés als llocs públics. Atesa l'evolució que hi ha quant als coneixements de la llengua catalana respecte de les persones que van accedint a l'Administració pública – coneixements que cada dia són més alts–, quant a aquesta mesura potser convindria plantejar-se uns marges de temporalitat, entenent que és una mesura transitòria fins a superar la situació que atorga justificació a la mesura de tractament diferenciat.

La segona d'aquestes mesures, s'inclou en la disposició addicional quarta que estableix la possibilitat d'exigir uns nivells de coneixements superiors als ordinaris per a determinats llocs de treball. Aquesta mesura és molt raonable i té un cert grau d'homogeneïtat amb la mesura prevista a l'Ordre de 20 de juliol de 1990.

d) Quant a l'acreditació del nivell de coneixement advertim les següents diferències:

- Respecte de la prova específica que es realitza en cas de no acreditar documentalment el nivell de coneixement de català, que en el Decret 25/2001, s'atenien els criteris de la Junta Avaluadora de Català, veiem que han desaparegut.
- Quant a l'obtenció del títol per la superació de cursos de l'IBAP, que regulava l'article 4 núm. 2, del Decret 25/2001, també ha desaparegut i, per tant, s'hauria d'aclarir aquesta qüestió.

II. Finalment una reflexió quant a la matèria que en general es tracta en el Projecte de decret. La qüestió lingüística que el Decret desplega ha de ser considerada des del màxim consens entre les entitats i organitzacions afectades i l'Administració pública, fent-ne divulgació i explicació. La llengua

ha de ser considerada en tots els àmbits com un bé comú, definidor d'una cultura que a tots ens importa i a tots ens vincula, fent-se tots els esforços per evitar litigis i debats inútils.

V. Conclusions

Al llarg del Dictamen s'han donat les diverses opinions i conclusions d'aquest Consell sobre el Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament que regula l'exigència dels coneixements de llengua catalana en els procediments selectius d'accés a la funció pública i per a l'ocupació de llocs de treball que es convoquin en l'àmbit de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

El secretari general

Vist i plau

El president

Pere Aguiló Crespí

Francesc Obrador Moratinos

Palma, 31 de juliol de 2003

Vot particular de CC.OO. a la Comisió Permanent del Consell Econòmic i Social pel que fa al projecte de Decret que aprova el reglament que regula l'exigència del català per l'accés a l'administració de la CAIB.

Consideracions Preliminars

Comissions Obreres considera que si l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears reconeix el caràcter d'oficial a la llengua catalana, i si a més la llei 3/1986 de normalització lingüística regula l'ús oficial del català com a llengua pròpia del Govern Autònom, el que no es pot fer es mitjançant Decret fixar unes condicions d'accés a la funció pública que desvirtuen i devaluen els principis inspiradors d'aquestes normes.

El reconeixement d'oficialitat del català, ha d'implicar un nivell de coneixement i d'ús equivalent al castellà, i amb aquest decret el que es fa es situar a un nivell de subordinació la nostra llengua respecte del Castellà. Entenem que l'exigència sols de coneixements elementals de català (nivell B) per a tots els grups de funcionaris, no garanteix l'ús del català a l'administració, d'acord al que estableix la llei 3/2002 de règim jurídic de l'administració de la CAIB i llei 2/1989 de la funció pública.

Es una gran incongruència, que al mateix temps que es rebaixa el nivell d'exigència del català, hi hagi administracions que anuncien places amb l'exigència de coneixements d'anglès o alemany a un nivell superior inclòs al català .

Pel que fa a l'excepció recollida a la disposició addicional primera referida a les persones majors de 50 anys, entenem que no es aquesta una bona formula, si el que es pretén es afavorir l'inserció de persones amb majors dificultats. És necessari per aquest col·lectiu, desenvolupar tota una sèrie de mesures transversals i sectorials que afavoreixin la seva continuïtat laboral i inserció en cas d'atur des d'una perspectiva més amplia.

Per aquestes raons, la representació de la C.S. de CC.OO. de les Illes Balears a la Comissió Permanent del CES ,

MANIFESTA EL SEU VOT PARTICULAR, en el sentit d'expressar el desacord amb el projecte de Decret remès al CES per el seu dictamen.

Palma 31 de juliol de 2003

Josep Navarro